

РУСКИ НОВИНИ

ЗА РУСИНОХ У КРАЛЪВИНИЈУГОСЛАВИЈ

Виходат јакди тидвеки. — Предплата на рок 60 дни, на вол рока 30 дни. За Америку и други крај 2 додатки розна.

Предплату и званичи писма до Редакција и Управа треба посыпавати на адресу: "Руски Новини" Нишкоревачи (Югославија).

Фамелийна любов.

Паметам ишце, кад сом бул малки, шедешел сам сам з мацеру на латки. На раз сом ше ей спитал: «Мамо, любите ли ми ме?»

«Шак знаш, же це любим, сину мой!»
«А кад я умрем, придмете и Ви за мију на други шест?»
«Шак знаш, же не не иштиш самога!»

Гвари маш.

Я теди ишце не разумех тогу любов мацерину, нем сом знат, же ше онец и мац о шицко за мене старали и не знал саком, ик би, я могол жиц през сија и на мацери.

Любов родничох гу својим дзецом влюбов муша буц, по јо мало родичи гу природечи, особено мац чује у себе вељку и ніжну любов гу свому дзечку; и лем тот онец е прави онец, и лем тога мац е права мац, мотри наисце люба својо дзечи.

Понеке любов с чеснота, котра украдује саму душу, то ми зоставиши очами не можеме ю видзиц, але зато по вонкапних длох ми природно закључујеме, ик јаку ма любов. Хто и пр. често ходи до цркви, ми закључујеме, же тог люби цркву: каш и. пр. често до карични заходи, ми закључујеме, же тог люби тиц и т. д. Так исто по самих дзечох можеме видзиц, ик их люби ње родичи, з јаку любовију воли их пихому.

Не так дајио у Загребу заварни уројо дзечи до гарешту, бо крадли и рабовали, а жили лем так у једне дани.

Кад лем подумаме на тоги запушени дзечи у Русији, веџ аж мимо воли чланекопи слизи спадне з ока и подума у себе: «Цо за нећесце приноши божијем...!» Позни гарешти самих дзечох, котри ше там достали иресто, бо жили без родитељаох як разбойници по польох, по лесох, нападали на людох и однимали од њих, ик им лем до рук пришло.

Нигайме ше: «Чом же божијепики мајо таки дзечи?» Одвит јасни: бо тоги т. зв. «безпритуљки», без оних охабици

дзечи не мајо својих отаца, не мајо својој мацери — з једним словом: тоги дзечи не мајо тих, који би их любили. Любов пиховује добри дзечи, а тај любов је у большевија нет! При большевија фамелийни живот од фундаменту развален, прето тај ани ћесца нет и ани га не будже.

Сам природни закон гугори, да родичи любије својој дзечи, а дзечи да служе хадо својих родничох; и аде тот закон панује, там и фамелийни живот напред саком, ик би, я могол жиц през сија и на мацери. По приходзи питане: а јака тога любов родничох гу својим дзечом влюбов муша буц, по јо мало родичи гу својим дзечом? Не какда любов пиховује добри дзечи, бо не какда любов је добра любов. Веда дзечи страдајо баш прето, бо их родичи любили, але их любили з неуважену любову, любили их нем з телесну любову. Любов родничох муша буц духовна, попа ше мушки односине не јем на телесни розниток, але и на Луњевија. И то: душевни розниток ма буц први предмет тај любови. Кад дужна здрава, теди и гаји човек здрави, як по и гаји латинска присловка: «живе сава ји сопроте живо» т. је здрава дужна у здравим тилу.

Нешка, јак знате, пажијеши питане о социјалистичкој питане: јак треба унориц наше дружство, да човек може љубчейше живи на тим шијеци. До тега иште нико того питане не разврзала. А чом того питане иште не разврзана? Бо јаки човек ма инијацији, и јаки то инијација рознивају. Шодве је ик не могу зложиц. А чом? бо ист единственог вихованы. Ик је човек од дзечинства вихова, таки добије и направије у познейшим животе, и у тим најчешће удешила својој идеје, споју думи.

Ту каш видиме, јо вредзи за людох фамелија и фамелијна любов, котра в јак душа јакији фамелији, главне условије за добре пиховане дзечох и младежи, на котрима јак ше гвари, ше је остава.

о. В. С.

Духовни живот

Наша прадедовска вира.

Даскељо слова людовој добре волје.

Пиште: Владика Дионизиј.

По штириочкој борби западнује Киски престол:

Ярослав Мудри (1019—1054).

Кад Ярослав ступаје на престол Кискије Русије, тада уж не було Болгарске државе и к патријархији у Охриду, а највеће балканске поље устројено под власцем византског цара Василија. Ярослав ступаје на престол именем дјела, котре не могол даји премену. Вон је тим мунција раховац, а из тога бара веља овешто и даље уноријавање црквених организација у Кискије Русије. Због Охридске патријархије приведено је Ярослава до чешкога вопросу: јак и зос ким далей водиц перкољну организацију у Кискије Русије.

Сам Ярослав уж јак кнез у Потсдорфу було велики приятель римске Цркве. Вон сам було оженети зос римокатоличком кнегињом Јеленом Шведском, а Јело синове к дашавици вољенати и поодавани исто така римокатоличким. Идеја самосталности Кискије Цркви по априклату Охридске патријархије у вези с Римом, ик јо започаја проводили Јело онц Владимира, обнјала и његову душу. Прето вон так и робел. Накедије западнује 1019. року на Киски престол, у Киску було архиепископом и митрополитом Иван, по роду Болгарин, зос паскељома владикама. Вони инцији примије зос Охриду крем владици Анастасија, котри пришаје а кнегињу Ану зос Херсона. Анастасиј Грејк по време војни мједији Ярославом и польским кнегијом Болеславом прешаје на стражу Болеслава и сецкол до Польскеје.

Најважнија пода у историји Кискије Русије у часу митрополити Ивана була канонизација првих политичких жертва по шијерици кнегија Владимира, Јелоја синог од жени Болгарине: Бориса и Глеба. Почитане тих двоја мученикох дороје по њима мученическим шијерици барје појавијено по Кискије Русије. Чудеса по њима одавитовано були пописани и канонизација преврвадена. Саме тога лило митрополити Ивана пажијеши нам инвједочи, јаки тада були засија мједији Киску и Болгарину Цркву. То нам ведно и толкуј, прецо ик Паризград више пројавља и не смјај пропајај јак синих Бориса и Глеба.

Митрополит Иван фринико по тим умар. Кнез Ярослав обраћаје ше на Папу Венедикта

Другій днівно рано в суботу, на св. Службі Божій була церквя заїзд полна. Проповідь Владика сповідала, потім служив св. Службу Божу а по ній зупинялась. Прекрасно було попатріць на туте чудо хлоїх, женох і дівчох, які приступують Столу Господньому. Попадавши Вис. Преосв. Владика націнен у панію греко-кат. общество школи прох. в школи прох., винаготовив катаклизм і тримав им хресту посуху. На вечір була велика вечурня, на котрій отримав красну кавану паноцькій Бубла. Указав на двох аббайках на крижку: один з правого боку моделі Господа Бога: „Помилуй мя, сіда приєднуй по царстві Твоем”, а други в лівого боку, прекрасна і мініх робітка Спасителя. Кого да себе піхбереме за приклад? Кед сцеме, вину препаси, якщо преклістство, теди то легка ствар. Але вине щесце треба вимодіти, і вислужити у Господа Бога. Моделі не маємо зос з аббайком на правій страни: „Помилуй мя, Господи...”, да нам Господ Бог удеї, кед не ишо, а то болем тельо даски, як можемо пред шмерцю мак тельо часу да ще добре висловідаме як да не ямишимо а Судійком. По завершенні Вечурні Вис. Преосв. Владика все пакціами сповідала вірників.

В неділю зме доціли рідко видану славу. Усі на 0 години рано в Утрині церква була полна сповідіїкож і причасних. На бережі С.Бонжей вел ярмарк Іричасій по други раз по жажданню св. Огнія при потопінні Юліївки отпуст. Тоти, котрі не висловідаю, можу ще оден днів причасіць за Верху Ної, а други днів (кед чужко не согриється), за Юліївки отпуст. На пол дасоватій облечени паноцькій зос пародом, хріжками і побої посум до парохій пред Препос. Владику я видно в нім у процесії візити до церкви, дзе ще і започатка Архиєрейська Літургія, на котрій візив і овочесі фланки хор наїї читальні. По Службі Бонжей Вис. Преосв. Владика отримав прекрасну кавану о св. Крижку Христовому. Нашої церкви маю кождії свої чеки крижкі, але і цих ведно може терака великих іскузіння — тут наш найважливіший крижок. Знаймі, як нас чекаю ѹто чеки ти, що вину крижкі! Ношімо их шмелю, воїммо их зос світла паноцькій і владиком. Помагаймо Господу Ісусу Христу по прикладу Симона а Киренським іменем Його крижкі.

По казаню отримав наперед церкви молитви за потопінні Юліївки отпуст дочасних харок за нашої грехи, а потім ще з процесією візитою церкви. По піходу вірації аже ще назад до церкви і там отримавши наш молитви. Так іде днівраз обішах аже церкву і по Одпусту Вис. Преосв. отпітал ще од нас з пакціями словами: „Меркуйце, чужко су туті часи, у котрих юшмо. Іще я чекаю приду! Але стойце! Стойце при крижку Христовому. Вони пай буде наша спля і наша моя! Модите не самі за себе, за других братів і сестер візити, за паноцькій своїх, за владику свого. Утверджуйце оден друго і моціце ще за страції ощи, отпадлих братів і шестрох. Модіце Бога, да їм не амілує, да їм пошиє духа Святого, Духа Розуму, Духа Страху Божого, да увидав цо порцбели, цо страції і да їм назад тутому брачу“. Шії зчурели по лицю нашого Пастора. З нім плакали і ми видно. Модімо ще... Цюко було у Церкви, а вец пам ѹто раз моцім гласом процесії: „Стойце! стойце твердо у церкви Христовій і по днівце ще!“

По Службі Бонжей попод Вис. Преосв. Владика до Читальниї нашого Русского Церковного Дружства, де го у полії сали привітали міла Леопіка Чижмарова і привітали му красні букет квітів. Проповідь Владика одвітона за

віт. Потім го у мену Читальни, Дружства і народу, привітали п. Александер Буйла а красними словами. Вис. Преосв. заш заблагодарив на пірник привіту, котрі бара обрадили Його Пасторське шершо і на спомин роздавав дзвінок ображники. Пред залакем Читальни фотографіяше з церквиши одбором, одбором Читальни, школи грами і школи рікви в численніх народом. Іще раз народ громко зашевівши „Миргдя літа“ і відповідав го до парохіального здіння.

Візити то часи, котрі зме ірекації. Їх може то щицко описаць аї ровесць, що зме у своїх душах чувствували тих днів наші сідни, видного Воскресіння у Новим Саду. До остатнього вірника, щицки ще висповідали, Рідкоєс, велика та рідкоєс. Целі к велиї оціслі пришли на сповідь вірника по велих і велих роках. Велім лядові скора коло шерца розбита поділів наукоми Христа Розпятого. Шії віра у церквях новосадських Русинів не була твердійша, не була моцівійша як наука. Тот великий днів, днів Крестоносців навделі 1935, року буде за нас днів духовного препороду, слави і давигдя. У наших церквях за наше глибоко урозвані слова нашого Божія, Учителя і Пастора Владика Діонісія: „Стойце, стойце твердо у церкви Христовій, у Церкви Христовій і жа днівце ще!“

ПРИВІТ ВЛАДИКОВІ.

Вітай, Владиці наші,
Вітай!
Твой народ любі, ти Тебе привід
Да Це привіти.
И да Тебе віса,
Цо робіць, жуши
Да спаси душі,
Да цікуючи що, тим жемским, краю
Сцинє раз до разу.
Ти слуга Боскій,
Ти наслідник апостоліві,
Ти учитель віри
Щедри і ширі.
Ти пас порядків
Ти нам торкоць жицю тааслапані!
Гу нам приходіць
Наш руски Владика
Принципіц Боту бескоровіж жертві
И вжас келі душі мертві.
Придо Владику і окончні діло!
Открій нам церво, тутор нам мило.
Народ єще аєль од Тебе да чує
У часох кед дівал та барз сісунув.
Кед Русин візаць, кадж тиє сілоніць
Чи правди сірукиць, чи кривали ще віктоць
Вітай Владику,
Все лиціанс сіухай народне:
„Благословен грядій по імя Господів!“
Вірайте.

Пишкоревии.

Владическе посещеніс. Велику радосць і рідке торжество дочекал наш вазал у дніх 1., 2. і 3. квітня. Тих дніх приїхали до нас наші любими Владиці Преосв. Діонісій да службено націїв і привіти нашу парохію і да видно з пакцію преславі торжество Юліївного року. Як радосно і широ бул наш Владика дочеканий видавши ще в понеділок вічір, кед аже з великою пропискою вінчали на конец вазалу, іді та дочекавши і привітаме. У процесії бул цали наші руски вазал а і велико Хорнатих. При уходу до вазалу привітали Проповідькою начальник Н. Віттарич, а вец Владика пошод пешо з процесію до па-

шевій періоді (На візиті у Брюссель дочекали Владику церковні Офіції і делегати ділового Владици). Привітівши бул направлів красни „славолук“ зос написом: „Вітай наш Владику!“ Ту привітана Владику малка школиця Софійка Майхер такими словами:

Проповідь Владику і миля наш пастиру! Приходані до нас як добри наш пастир, да видавши свої духовні ласпи, да им привішеш духовну посуху, народу і потіху. Зос інерцію пірник і любозія поганім вітані. Це ту медан паки, твоїма духовніма дієції.

Одкриваємо Цік наше шерца і модітів Це, попей до їх церкви Божій і права і науки, розчай у наших церквях отезь великої любові Бога і близького, утвердя нас у добром да будземе вже вірни чада Христово, добри і послушні членів Його святій Церкви.

Як наслідника Христових апостолів, як доброго свого отця і найважішого сина нашого руского народу ми Тебе Проповідь Владику, сердечно і широ вітаме!

Вітай медак наші вітай!

У церквях привітали Владику наш наповець, а Владика у своїй бенеді вилів своє радосць же пришол медак із вівсячим часом, да ще як Божко стаць трамаже віче Бога і Його Церкви та нам ніхто пакодакць не гоцієн.

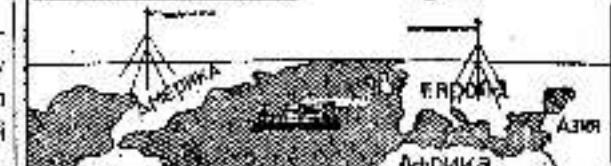
Другі днівно рано Владику і паноцькі сповідали народ, а все Проповідькою тримал ірекоць. Пропов. Владика тримав наукі воцторок рано і вечір на Молебчу і стреду на Архієрейській Службі і засід вечір на Молебку. Гуторел о спомінанні юлі Божій, о гриху і ли ѹто страхота триху видав по тям, ще сам сіт Божи музил поділів страшні мукі і шмерці на крижку, да за заніо грахи за довоці Небесному Отцу. Вец о тим, що віс учи криж Господній. Поволая числено собрали народ, да бітати вірни Богу і Його св. Церкви. Людає а найважіку увату слухаю цауку - співного Владици.

Во стреду служив Пропов. Владика торжествену Архієрейську Службу, а по службі окоєсли зме прописані молітви за інвалідів однією. Ізоля зме у пропискі до рікокатол. церкві і вец назад до пакії. На саме позади було торжество якоєвчене. Стреду вечір бул Молебси. Проповідькою тримал останню науку, які пріноції цвізскрава Владику за його труд і науку, Церкву ані міста вітного зашоду.

На щицких богослужіннях була церква полна народу, пакцію ѹто висловідали і при яли св. Прічасті, велико по дна рязе, да достаню ювілейні однією.

При тим пакцію нашого інспектора указали наші пакіоревчане, як бара любія співного квадику, як су твердо звязані зос своєю грекою Церкви, котрій оставиши віче віри і твердці чистоти, як до була і нашо старі прічки.

ШИРОМ ШВЕТА

Англія за мир у Європі.

Ми усі явіли, же англійські миністер Иден по дозваряню а Гітлером одпітовал в Берлін до Москви у ствари погітівания миру у Європі. Большевици та бара країни прияли. Иден розвівав зос большевицьким миністри звінківих ділох. Інтінівом і зос лідатором большевицької держави Сталіном. Большевицькі вожді

